

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidecalogvs Theologico-Politicvs Reformatus

Dript, Laurentius a

Paderbornae, 1672

Index.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13441

I N D E X .

AD ARTICVLVM V.

Contraprimum Decalogi Præceptum.

1. Deorum pluralitas stando puris principiis naturalibus, defendi potest & propugnari.
2. Prudentia humana viribus naturæ dælicta, probabilissimè crederet dari plures Deos.
3. Probabile est , secundum prudentiam humanam sibi relictam non dari Deum.
4. Potest dari ignorantia invicibilis Dei, quoad aliquid tempus saltem breve.
5. Probabile est posse dari hominem bono iudicio præditum, qui invincibiliter totâ vitâ Athene fit.
6. Probabile est posse dari Rempublicam, qua invincibiliter ignoret Deum.
7. Potest Deus creare homines Ex leges , seu nulli legi subjectos.
8. In Præceptis prima tabule potest Deus dispensare contradictoriè , in reliquis contradictoriè , & contrarie.
9. In rigore loquendo videtur, quod homo non teneatur unquam tempore vita suæ elicere actum charitatis.

A S

Nun-

I N D E X.

10. Nunquam aliquid præceptum obligat, nisi sit determinatum.
11. Non tenetur homo totâ vitâ sua elicere actum fidei & spei.
12. Majorem & potiorem curâ politiæ Civilis & Regionis, quam Religionis oportet habere.
13. Cujus Regio, illius est Religio.
14. Diversas Religiones in Regno, vel principatu permittere expedit.

APPENDIX REFUTATORIA

Theodori Reinkingk, de Regimine Ecclesiastico.

1. Princeps summam potestatem habet rerum tam Ecclesiasticarum, quam Civilium.
2. De Jure divino Princeps secularis habet Ecclesiasticam potestatem, est q[ui] Episcopus.
3. Summus Pontifex in Ecclesiasticis, & secularibus Imperatoris subjectus est.
4. Principi seculari competit Ius instituendis dies festivos.
5. Principis secularis est Ministros Ecclesiae vocare, & per se vel alios visitare.
6. Imperatoris, non Summi Pontificis est convocare concilia.
7. Hæretici extremo supplicio nequaquam puniriendi.
8. Docto-

8. Doctores ponentes, quod aliquis per Censuram Ecclesiasticam emendandus si corrigi noluerit, seculari judicio est tradendus: pro certo in hoc sequuntur Pontifices, scribas, & Phariseos, qui Christum seculari judicio tradiderunt & tales sunt Homicidae graviores Pilato.

9. Hæreticos comburi est contra voluntatem spiritus.

10. Dispositio circa Bona Ecclesiastica est penes Principem Secularem.

11. Pacta cum Hæreticis nequaquam servanda.

12. Princeps Christianus bello impetratus cum Turca & Infidelibus fœdus inire, & auxilium petere potest.

13. Princeps secularis excommunicari ecclesiastica potestate non potest.

14. Sacris litteris repugnat, & institutioni Christi Summum Pontificem habere Dominia temporalia.

De donatione Constantiniana & Dominiis temporalibus summi Pontif. in particulari.

15. Pontificij continuam summorum Pontificum successionem à S. Petro usq; huc probare nequeunt.

AD ARTICVLVM VI.

Contra II. Decalogi Præceptum.

1. Licitum est, tam in judicio, quam extra, jurare cum restrictione mentali non habito respectu ad intentionem juramentum petentis.

2. Qui mediante commendatione, vel munere ad officium promotus est, poterit cum restrictione mentali præstare juramentum, quo à similibus solet exigi, non habito respectu ad intentionem petentis.

3. Si quis solus vel coram alijs, sive interrogatus, sive propriâ sponte, sive recreationis gratiâ, sive quocunq; alio fine juret, se non fecisse aliquid, quod revera fecit, vel etiam diē ab eā in qua fecit, vel quodvis alind addititum verum, revera non mentitur, nec est perjurus.

4. Licet ambire Magistratum, aut officium, sollicitando suffragia Collatorum promissis Symposiis, pecunijs, muneribus per se vel suos, & nihilominus consuetum juramentum cum restrictione mentali facere, quod nihil dederit.

5. Licet in hunc finem pecunias munera per se vel per suos accipere, & tamen jurare se nihil accepisse.

AD

VI. AD ARTICVLVM VII.

Contra III. Decalogi Præceptum.

1. Satisfacit Præcepto Ecclesiæ de audiendo sacro, qui duas ejus partes, imò quatuor à diversis simul celebrantibus audit.

2. In audiendo missam de præcepto, & recitandis horis Canonicis ex obligatione, satis est attentio externa.

3. Satisfacit præcepto Ecclesiæ, qui non interest consecrationi

4. Missa omitti potest in die festo ob lucrum, quodtunc cessaret, si quis illi interesset.

5. Licitè quis vadit ad venationem, licet præsciat, se non posse habere missam.

6. Qui legit ea, quæ sunt in diurnali satisfacit præcepto divino.

7. Qui caret breviario, non tenetur ex diurnali legere horas.

7. Unicà confessione & communione, duorum annorum obligationi satisfieri potest.

8. Unicà officij divini Lectione, duorum dierum obligationi satisfieri potest.

9. Qui facit confessionem voluntariè nullam, satisfacit Præcepto Ecclesiæ.

A 7

10. Licet

10. Licet quotidiè per totum annum legere officium de resurrectione Domini.

11. Non peccant puella diebus festivis in privato nentes & laborantes.

12. Idem possunt Rustici & Mechanici.

13. Licet Pictoribus sine magno apparatu diebus festis pingere.

14. Licet diebus festivis venari, aucupari, piscari.

15. Barbitonsores, Sutores & omnes spe lucri notabilis laborantes diebus festivis non peccant, si non fiat ordinarie.

16. Per duas horas vacare operibus servilibus in Dominicis & festivis, non est mortale.

17. Dominus habens 10. famulos, quorum singulis mandat per duas horas successivè in eadem Dominica laborare serviliter, non peccat mortaliter.

18. Qui dormire nequit, nisi sumptu vespere cœnâ, non tenetur jejunare, nec in prandio collationem sumere, & vespere cœnare.

19. Defessus ex labore licito vel illicito v.g. commixtione cum fœminis, liberatur à lege jejunij.

20. Propter Authoritatem Doctorum probabile est, nullos artifices obligari ad jejunia.

21. Usus matrimonij est causa sufficiens ad omittenda fejunia.

22. Qui in die fejunij saepius modicum comedit, licet notabile fiat, non frangit fejunium.

23. Omnes officiales in republica, qui corporaliter laborant, sunt excusati à fejunio, sive labor sit com-sive incompatibilis cum illo.

24. Excusantur à fejunio, qui iter agunt equitando, et si necessarium non sit, & unius duntaxat diei iter confiant.

25. Dare temporale pro spirituali non est simonia, dum datur non ut pretium, sed solum ut motivum conferendi spirituale, vel ut compensatio gratuita, etiam si temporale sit principale motivum dandi spirituale, & finis illius rei spiritualis.

AD ARTICVLVM VIII.

Contra IV. Decalogi Præceptum.

Probabile ac tutum est filios licet cum indignis inire matrimonia Patre & matre dissentientibus.

1. Licet absolute desiderare filio mortem Patris, ut causam Boni sui.

2. Licet Parentibus optare mortem filiae, ut à sollicitudine & cura illius liberetur.

3. In

3. In quavis probabilitate orta ex Jure, quilibet Rex licet bellum gerit, contra alium Regem, etiamsi sit in quieta possessione.

4. Rex quisvis ratione probabili nixus subditos ad militandum, & belli sumptus & incommoda subeunda cogere potest.

5. Probabile est subditum dubitantem de iusta Gabellarum impositione teneri illas solvere.

6. Probabile est subditum dubitantem de iusta Gabellarum impositione non teneri solvere.

AD ARTICVLVM IX.

Contra V. Decalogi Præceptum.

1. Licet occidere calumniosum actorem Testes, & injustum judicem, ad servandam vitam, vel res familiares.

2. Licet clero & Religioso calumniatorem gravia Crimina de se vel sua religione spargens minitantem occidere, dum alius defendendus modus non suppetit.

3. Religiosus qui fragilitati cedens fœminam vilem cognovit, quæ id sibi honori ducem illum infamat, potest illam licet occidere.

4. Licet occidere Invasorem etiam fugientem post alapam impactam, aut illatam calumniam.

5. Licet

5. Licet acceptare duellum pro defensione honoris & occidere provocantem.
6. Licet occidere invasorem usurpantem, quantum est valoris unius aurei.
7. Eodem modo non solum licet defendere, quae possidemus, sed etiam ad quæ jus inchoatum habemus.
8. Tyrannum quivis privatus, privata authoritate occidere potest.
9. Minor est obligatio cavendi suicidum, quam altericidium.
10. Potest index reo præcipere, ut sententiam mortis in semetipso exequatur.
11. Justè damnatus, ut fame pereat, potest oblatum cibum respuere.
12. Milites navales licet ignem iniiciunt in pulverem sulphureum se coniiendo in mare, ut acerbiorem mortem evadant, & ne navis in hostium potestatem deveniat.
13. Probabile est fœtunecdum animato lique procurare abortum ad vitandum scandulum, aut mortem.
14. Probabile est omnem fœtum, quamdiu in utero est, carere animâ rationali.
15. Consentientē filium pater castrare potest, ut voce & cantu Ecclesia serviat.
16. Ad-

16. Ad vitandas carnis tentationes seipsum castrare licet.

17. Certius est posse se castrare propter vitam eternam, quod legimus fecisse Origenem multos sanctos attentasse aut desiderasse, quoniam suavitatem vocis.

AD ARTICVLVM X

Contra VI. & IX. Decalogi Præceptum.

1. Licet viro cœlibi optare mortem mariad a sequendam ejus uxorem.

2. Licet uxorato optare mortem uxorissimad habendam aliam.

3. Finis solius delectationis in conjugatione quidem veniale peccatum est.

4. Copula cum conjugata consentiente marito, non est adulterium.

5. Osculum præcisè, ut est actus carni deli etabilis & remotè disponens ad seminationem tantum est veniale.

6. Contactus uberū persona sequioris sexu ex levitate aut joco, est solum peccatum veniale.

7. Licet quarere directè occasionem proximam peccandi, pro bono spirituali, aut temporali nostro, vel proximi.

8. Nem

8. Nemotenetur vitare occasionem proximam peccati cum magno suo detrimento.

9. Potest absolvī, qui in occasione proxima peccandi versatur, quam potest, & non vulnere omittere, quin imo directe & ex proposito quarit.

10. Non peccat frater sorori in domo parentum cohabitans, licet sit illis occasio peccandi.

11. Famuli comitantes Dominum addidū concubinæ, quo sine eis non iret, vel referunt literas internuncias & horam ad peccandum vel excubantes illis peccantibus absolvī possunt, si ob temporale commodum id faciant.

12. Fornicatio secundum se nullam involvit malitiam, sed solum mala est, quia prohibita.

13. Nulla ratione naturali ostendi potest simplicem fornicationem esse malam.

14. Mollities non est ex naturâ suâ mala, sed quia interdicta.

15. Mollities, Sodomia, bestialitas sunt peccata ejusdem speciei infima.

16. Licet comedere, & bibere usque ad satietatem ob solam voluptatem, modo non obſit valetudini.

17. Non

17. Non nisi veniale est absque utilitate se cibo & potu usque ad vomitum ingurgitare, nisi ex hujusmodi vomitibus gravia valetudini incommoda oriantur.

18. Gula ex naturâ suâ non est mortale, sed solum veniale peccatum.

19. Licet usque ad vomitum bibere & comedere, etiam si quis vomat, ut iterum bibere possit.

20. Licitum est inebriare se, ex præceptio Medicorum, si aliter sanitas recuperari non possit.

21. Licitum est inebriare se, si quis cogatur ad hoc intento ense.

22. Licitum est alterum inebriare ad aver tendam proditionem urbis.

23. Non est ebrius, nec peccat mortaliter cuius phantasia aliqualiter turbata est, qui evomit, lingua titubat, cuius pedes vacillant, oculi cernunt duplia, & domus gyrare videntur.

AD

AD ARTICVLVM XI

Contra VII. & X. Decalogi Præceptum.

1. Probabile est omnia bona subditorum spectare ad Reges vel Principes.

2. Dum ex utraque parte sunt rationes equè probabiles, iudex cui mavult parti rem adjudicare potest.

3. Dum causa partis unius probabilius causâ alterius, iudex minus probabili causam adjudicare potest.

4. In causa aequali potest iudex aliquid ab una partium accipere, ut sententiam in ejus favorem ferat.

5. Licitum est judici pro sententia injusta pretium accipere.

6. Advocatus causam, quæ semiplenè probari convincit tamen nequit, licet defendit.

7. Si causa nequidem semiplenè probari, incepit tamen patrocinari poterit.

8. Actori nullum jus habenti & accusare volenti, Advocatus patrocinari poterit.

9. Non tenetur quis restituere, quod per minutâ furtâ abstulit, licet sit magna summa totalis.

10. Qui

10. *Qui cessit foro potest sibi retinere bona quibus indiger ad sustentationem familie, ne indecorum vivat: licet debita pro quibus cedit sint ex injustitia & delicto contracta.*

11. *Licitum est furari non solum in extrema sed etiam gravi necessitate.*

12. *Famuli & famulæ possunt occulte heris surripere ad compensandam suam operam, quam majorem judicant salario quod accipiunt.*

13. *Qui alium movet aut inducit ad inferendum grave damnum tertio, non tenetur ad restitutionem damni illati.*

14. *Usura non est, quod ultra sortem ex gratitudine & benevolentia exigitur, & non sufficit ex justitia debitum.*

15. *Contractus Mohatralicitus est respectu ejusdem personæ, & cum contractu revenditionis præviè inito ex intentione lucri.*

16. *Non tenetur dives nequidem de superfluis suis status dare Eleemosynam.*

17. *Hic actus divitis, nolo erogare de superfluis status Eleemosynam in communib[us] iuxta necessitatibus, non est mortale.*

18. *Superfluum non est, quod servant homines*

mines pro status sui , vel parentum qualitate
habita, vel adipiscenda: ideoque vix poterunt
inter saeculares inveniri , qui superfluum ha-
beant.

19. Sufficit extreme indigentibus per mu-
tuum subvenire sub conditione , ut tempore
lautioris fortunae restituant.

AD ARTICVLVM XII.

Contra VIII. Decalogi

Præceptum,

I. Suspicio deliberata in re gravi & sine
sufficientibus indiciis & temeraria , non est
culpa mortalis.

2. Dubium deliberatum de alio in re gra-
visine sufficientibus indiciis , adeo q̄, temera-
ria, non est peccatum mortale.

3. Opinio deliberata de alio in re gravi, non
est peccatum mortale.

4. Raro lethaliter peccatur per temerarium
nib⁹ iudicium.

5. Iudicium temerarium in animo tuo re-
sideret non est peccatum, priusquam aliquo mo-
do ad-

do advertas vel dubites te ex insufficientibus
gnis judicare.

6. Ad tuendam vitam, vel tormenta gra-
via vitanda: cuilibet licet proximo falso
crimen affingere.

7. Si reus dubitet, an legitimè interrogetu-
rū à judge, non tenetur ad mentem ejus respondi-
re, sed potest verbis equivocare.

8. Reus legitime interrogatus si subdit per-
culum vita, veritatem equivocatione occulta-
re & negare potest.

9. Ad tormenta damnag̃, gravia vita-
da potest quilibet sibi falso crimen imponen-
ti etiam si mors sit sibi secutura.

10. Quod dictum de periculo mortis ex-
tando, idem dicendum de quocumq̃ gravi-
mno, Exilio, Triremium gravis infamiae, &c.

Artic.